

Sygn. akt III AUa 201/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 lipca 2017 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Maria Pietkun (spr.)

Sędziowie: SSO del. Izabela Głowacka-Damaszko

SSA Monika Kiwiorska-Pająk

Protokolant: Karolina Sycz

po rozpoznaniu w dniu 4 lipca 2017 r. we Wrocławiu

na rozprawie

sprawy z wniosku **J. P.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.**

o wysokość zaległości z tytułu nieopłaconych składek

na skutek apelacji J. P.

od wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 25 października 2016 r. sygn. akt IX U 899/16

I. oddala apelację,

II. zasądza od wnioskodawcy na rzecz strony pozwanej kwotę 2700 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wyrokiem z dnia 25.10.2016 r. oddalił odwołanie wnioskodawcy J. P. od decyzji strony pozwanej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. z dnia 2 maja 2016 r. w przedmiocie obowiązku opłacenia składek na ubezpieczenia społeczne.

Sąd Okręgowy ustalił, że z dniem 1.08.2013 r. J. P. dokonał zawieszenia swojej działalności gospodarczej, prowadzonej jako osoba fizyczna. Nie dokonał natomiast zawieszenia /wykreślenia/rozwiązania działalności prowadzonej jako wspólnik spółki cywilnej (...).

Organ rentowy pismem z dnia 8.05.2014 r. i 6.05.2016 r. (doręczonym w dniu 20.05.2014 r.) wezwał wnioskodawcę do złożenia prawidłowych dokumentów.

Decyzją z dnia 2.05.2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. na podstawie art. 83 ust. 1 ustawy z dnia 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 r., Nr 205, poz. 1585 ze zm.) w związku z art. 32

powołanej ustawy, na podstawie rozliczenia konta z dnia 2.05.2016 r. określił wysokość zaległości powoda z tytułu składek w łącznej wysokości 24266,91 zł, w tym na:

- 1) ubezpieczenia społeczne (zakres nr deklaracji 01-39) za okres od 2014-01 do 2015-12 w kwocie 16309,95 zł oraz należne odsetki w kwocie 1 680,00 zł,
- 2) ubezpieczenie zdrowotne (zakres nr deklaracji 01-39) za okres od 2014-04 do 2015-12 w kwocie 6 597,72 zł oraz należne odsetki w kwocie 682,00 zł,
- 3) Fundusz Pracy (zakres nr deklaracji 01-39) za okres od 2014-01 do 2015-12 w kwocie 1 359,24 zł należne odsetki w kwocie 79,00 zł.

Przy tak poczynionych ustaleniach Sąd Okręgowy przyjął, że odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Obowiązek opłacania składek na ubezpieczenia społeczne wynika z art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych. Zgodnie z art. 32 ustawy m.in. do składek na Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, oraz na ubezpieczenia zdrowotne w zakresie: ich poboru, egzekucji, wymierzania odsetek za zwłokę i dodatkowej opłaty, przepisów karnych, dokonywania zabezpieczeń na wszystkich nieruchomościach, ruchomościach i prawach zbywalnych dłużnika oraz stosowania ulg i umorzeń stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące składek na ubezpieczenia społeczne.

Postępowanie w niniejszej sprawie wykazało, że nie zostały za sporny okres opłacone składki wymienione w zaskarżonej decyzji. Sąd Okręgowy uznał, że decyzja organu rentowego jest słuszna, z tych motywów odwołanie od niej należało oddalić, o czym Sąd na podstawie art. mocy 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł w punkcie I sentencji wyroku.

W punkcie II sentencji wyroku Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r., poz. 1804).

Apelację od powyższego wyroku złożył wnioskodawca wskazując, że wyrok Sądu Okręgowego jest niezgodny z prawem, naprowadza że wyliczenie dokonane przez organ rentowy nie ma żadnej mocy dowodowej, skoro wnioskodawca w sporny okresie nie prowadzi działalności gospodarczej w formie spółki cywilnej. Skarżący wskazuje, że postępowanie procesowe nie nakłada na niego, jako stronę obowiązku udowodnienia okoliczności „wytworzonych przez ZUS”.

Wnioskodawca wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienie odwołania, ewentualnie o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi pierwszej instancji.

Sąd Apelacyjny dodatkowo ustalił w toku postępowania apelacyjnego.

Decyzją Prezydenta W. z dnia 1.04.2001 r. wydaną z urzędu wykreślono z dniem 1.04.2001 r. zapis z ewidencji działalności gospodarczej o działalności gospodarczej prowadzonej w formie spółki cywilnej (...) s.c. (...) przez Prezydenta W. na podstawie art. 88(i) ustawy z dnia 19.11.1999 r. Prawo działalności gospodarczej .

Dowód: decyzja prezydenta W. z dnia 1.04.2001 r.

Z informacji Urzędu Skarbowego w O. wynika, że wnioskodawca nie figuruje w ewidencji podatników jako osoba prowadząca własną jednoosobową działalność gospodarczą z powodu jej zawieszenia, ale powiązany jest z w/w spółką cywilną .

Dowód; pismo Naczelnika Urzędu skarbowego w O. z dnia 19.05.2016r.

Sąd Apelacyjny zważył.

Apelacja wnioskodawcy, nie podlega uwzględnieniu. W zaskarżonej decyzji organ rentowy obciążył wnioskodawcę obowiązkiem opłacenia składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy za okres od stycznia 2014 r. do grudnia 2015 r. z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej w formie spółki cywilnej (...) s.c. (...). Upřednio wnioskodawca prowadził jednoosobowo pozarolniczą działalność gospodarczą, prowadzenie której zawiesił z dniem 1.08.2013 r. w danych CEIG odnośnie wnioskodawcy dokonany jest wpis o prowadzeniu działalności gospodarczej w podanej wyżej formie. Z informacji Urzędu Skarbowego w O. wynika, że wnioskodawca nie figuruje w ewidencji podatników jako osoba prowadząca własną jednoosobową działalność gospodarczą z powodu jej zawieszenia, ale powiązany jest z w/w spółką cywilną.

Prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej w formie spółki cywilnej, w braku innych tytułów ubezpieczeń społecznych stanowi podstawę objęcia ubezpieczeniami społecznymi na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. tj. 2016/963). Wskazać należy, iż w świetle niewadliwych ustaleń Sądu Okręgowego wynika, że wnioskodawca był dwukrotnie, po wszczęciu postępowania administracyjnego, dwukrotnie wzywany przez organ rentowy (13.05.2016 r. i 18.05.2016 r.) do wykazania dowodów w zakresie prowadzenia lub zaprzestania prowadzenia owej działalności gospodarczej. Wnioskodawca żadnych z tych okoliczności nie wykazał, nie udowodnił też jakoby w spornym okresie opłacił należne składki.

Podkreślenia wymaga fakt, że w procesie wnioskodawca zachowywał się całkowicie biernie, w ogóle nie interesując się sprawą i podnosząc tak ogólnikowe zarzuty w odwołaniu o rzekomo dowolnym postępowaniu ZUS, że w ogóle nie odnosiły się do treści merytorycznych. Podobnie apelacja, sprowadza się do prostego zaprzeczenia i bezpodstawnego usiłowania przerzucenia ciężaru dowodu na organ rentowy.

Wbrew twierdzeniom wnioskodawcy złożona przez niego decyzja Prezydenta W. z dnia 1.04.2001 r. nie jest dowodem na okoliczność jakoby wnioskodawca zaprzestał prowadzenia działalności gospodarczej w formie spółki cywilnej. Wnioskodawca zdaje się nie zauważać na jakiej podstawie prawnej została wydana owa decyzja z urzędu, a usiłując manipulować tym dokumentem naprowadza bezkrytycznie na rzekome zaprzestanie prowadzenia działalności gospodarczej. Wskazać należy, że przedmiotowa decyzja została wydana z urzędu o wykreśleniu z dniem 1.04.2001 r. działalności gospodarczej prowadzonej w formie spółki cywilnej (...) s.c. (...) przez Prezydenta W. na podstawie art. 88(i) ustawy z dnia 19.11.1999 r. Prawo działalności gospodarczej.

Z dniem 1.01.2001 r. weszła w życie ustawa z dnia 30.11.2000 r. o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym, prawie upadłościowym, ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, ustawy o wydawaniu Monitora Sądowego i Gospodarczego oraz ustawy Prawo Działalności Gospodarczej (Dz. U. 2000/114/1193). W art. 5 ostatnio wymienionej ustawy dokonano zmian ustawy Prawo Działalności Gospodarczej, poprzez m.in. dodanie art. 88 (a-i). Dodany przepis art. 88 (g) stanowił, iż z dniem 1 stycznia 2001 r. ewidencja działalności gospodarczej prowadzona na podstawie ustawy, o której mowa w art. 99 pkt 2, staje się ewidencją działalności gospodarczej w rozumieniu ustawy, a dokonane w niej wpisy zachowują moc z zastrzeżeniem art. 1a ust. 3 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz.U. Nr 121, poz. 770 i z 2000 r. Nr 114, poz. 1194). Przepis art. 88 (i), będący podstawą wydania przedmiotowej decyzji stanowił, iż Wpisy do ewidencji działalności gospodarczej jednostek organizacyjnych, które w dniu 1 stycznia 2001 r. nie są przedsiębiorcami, podlegają wykreśleniu z urzędu, z uwzględnieniem art. 88e ust. 3. Regulacja ta dotyczyła brzmienia art. 32 ust. 3 ustawy Prawo działalności gospodarczej definiującego pojęcie przedsiębiorcy m.in. jako współnika spółki cywilnej przed wskazaną datą. Regulacja art. 88(i) powołanej wyżej ustawy z kolei pozostawała w korespondencji z art. 1 ustawy z dnia 30.11.2000 r. o zmianie ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. 2000/114/1193), gdzie w ustawie o KRS wchodzącej w życie z dniem 1.01.2001 r. dodano art. 1a, a w przepis ten w art. 1 a ust. 3 stanowił, że osoby fizyczne, które do dnia 31 grudnia 2000 r. wykonywały działalność gospodarczą jako wspólnicy spółek cywilnych, są obowiązane w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, o której mowa w ust. 1, dostosować formę wykonywanej działalności do wymogów tej ustawy. Wnioskodawca tego obowiązku musiał nie dopełnić, z tych motywów wydano przedmiotowa decyzje z urzędu z dnia 1.04.2001 r., po upływie wyżej wskazanych trzech miesięcy na zmiany, dostosowującą stan faktyczny do wymogów wynikających z wyżej przytoczonych przepisów.

W świetle powyższego nieprawdziwe są twierdzenia wnioskodawcy, jakoby decyzja Prezydenta W. z dnia 1.04.2001 r. miał wskazywać na zaprzestanie prowadzenia przez niego działalności gospodarczej. Wnioskodawca nie przedstawił najprostszycy dowodów dotyczących jego osoby i zaprzestania prowadzenia działalności. Powoływanie się na zapisy w CEIG dotyczące Z. M. dotyczą tej osoby, ale zdaniem Sądu Apelacyjnego, nie są dowodem jakoby powodu nie miał prowadzić owej działalności gospodarczej, nawet w zmienionym składzie osobowym. Na własne ryzyko, mimo wezwań, już w postępowaniu przed organem rentowym, wnioskodawca nie wskazał żadnych dowodów dotyczących rozwiązania umowy spółki. Bezkrytyczne zaprzeczenia wnioskodawcy okazały się gołosłowne, skoro stronie umknęły rzeczywiste przyczyny wydania opisanej decyzji z dnia 1.04.2001 r.

Obowiązek opłacenia spornych składek na ubezpieczenie zdrowotne wynika z art. 66 ust. 1 pkt 1 c w zw. z art. 79 i nast. ustawy z dnia 27.08.2004 r. o świadczeniach z opieki zdrowotnej finansowanej ze środków publicznych (Dz. U. tj. 2016/1793), a na Fundusz Pracy z art. 104 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 20.04.2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. tj. 2017/1065).

Zarzuty dotyczące rzekomego naruszenia postępowania administracyjnego, są bezprzedmiotowe przed sądem ubezpieczeń społecznych, który to sąd stosuje przepisy kodeksu postępowania cywilnego.

W świetle powyższego apelacja wnioskodawcy podlega oddaleniu jako bezzasadna na podstawie art. 385 kpc.

Orzeczenie w przedmiocie kosztów procesu, których wyznacznikiem jest wartość należnych składek, znajduje uzasadnienia w art. 98 kpc w zw. z § 2 pkt 5 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. (Dz. U. 2015/1804 ze zm.) w brzmieniu obowiązującym od 27.10.2016 r., przy obniżeniu należnych kosztów do 75%, z uwagi na działanie w obu instancjach tego samego pełnomocnika.

SSA Monika Kwiorska-Pająk SSA Maria Pietkun SSO del. Izabela Głowacka-Damaszko

R.S.